

Много са нещата, които искам да постигна... в България

интервю на Борислав Борисов

6

студентски живот

Вероника Маринова

Вероника е наш гост в Студентски живот. Тя е завършила образованието си в Нов български университет. Била е по „Еразъм“ в Белгия. Следва магистратура в Люксембург и стаж в ООН в Тайланд. Към момента се е завърнала в България и работи в американска аутсорсинг компания като експерт обучение.

Завършила си „Политически науки“ в Нов български университет. Какво ти дава тази специалност?

Политическите науки (на френски език) ми дадоха много добра основа, академична и езикова подготовка. Обучението ми в НБУ спомогна и процеса на ориентацията относно какво искам от по-нататъшното ми образование. Може би най-големият принос на тази специалност е изграждането на активна гражданска позиция по значими обществени въпроси.

Докато си учила в НБУ си успяла да се докоснеш и до програмата „Еразъм“, и да следваш 1 семестър в Белгия. Разкажи ни повече. Каква е разликата в образованието по един предмет там и тук?

По време на третата година от следването ми в НБУ имах възможността да следвам един семестър в Университета в Лиеж, Белгия. Като всеки един одобрен Еразъм студент, първоначално те връхлита палитра от емоции – възнение от предстоящото пътуване и известна доза при-

теснение и съмнения дали би се справил с езика и формата на обучение. „Еразъм“ беше и първият ми международен опит и културен обмен. Но за мен той е много повече, тъй като до голяма степен допринесе за личностното ми израстване, даде ми безценен социално-културен и академичен опит, както и самоувереност, което от своя страна повлия и на решението ми да продължа обучението си извън България.

Не бих казала, че има разлика в обучението, тъй като програмата на НБУ до голяма степен съответства на модела на обучение в университети във Франция, Белгия, Люксембург. Голяма част от преподавателите в НБУ са също така и лектори във френски и белгийски висши заведения. Единствената разлика, която бих посочила, е че фокусът на програмата Политически науки в Университета в Лиеж е с по-голяма теоретична и правна насоченост – имах задължителни предмети по Публично право, Международно право и т.н.

Българският пазар на труда предлага много и различни възможности, особено за кадри с международен опит и образование

**Смея смело
да твърдя,
че образованието,
което получих там,
е с изключително
по качество и
престиж**

Магистратурата си я изкарала в Люксембург. Колко качествено е образованието там?

Да, избрах Университета в Люксембург поради две причини. За първи път посетих държавата по време на моя Еразъм обмен и престой в Белия. Бях очарована от това колко малък, подреден, оживен и интернационален е този град-държава. От груга страна повлия и желанието ми да насоча обучението си към специалност Европейистика. Но това, с което ме спечели университетът, е фактът, че в него се предлагат само двуезични програми на обучение. Впоследствие записах Европейско управление на френски и английски език.

Смея смело да твърдя, че образованието, което получих там, е с изключително по качество и престиж. Повече от 80 професори и лектори от Австралия, САЩ, Мексико, Франция, Белгия, Великобритания, Ирландия и други, преподаващи в университета, са едни от най-квалифицираните и признати експерти в областта. Имах невероятната възможност да присъствам

на множество публични лекции на видни европейски представители, като Вириан Рединг – тогава заемаща позицията вицепрезидент на ЕК. Интересен е фактът, че образованието там е и финансово достъпно – цялостното обучение по Европейско управление възлиза на 1000 евро (4 семестъра/ 250 евро).

Като част от обучението, университетът организира посещения до Европейската инвестиционна банка, седалището на Европейския парламент в Люксембург, Европейския съд (и трите със седалища в Люксембург), както и посещения при люксембургски евродепутати в Брюксел и Страсбург.

Люксембург е малка държава. Има ли въобще студентски живот там?

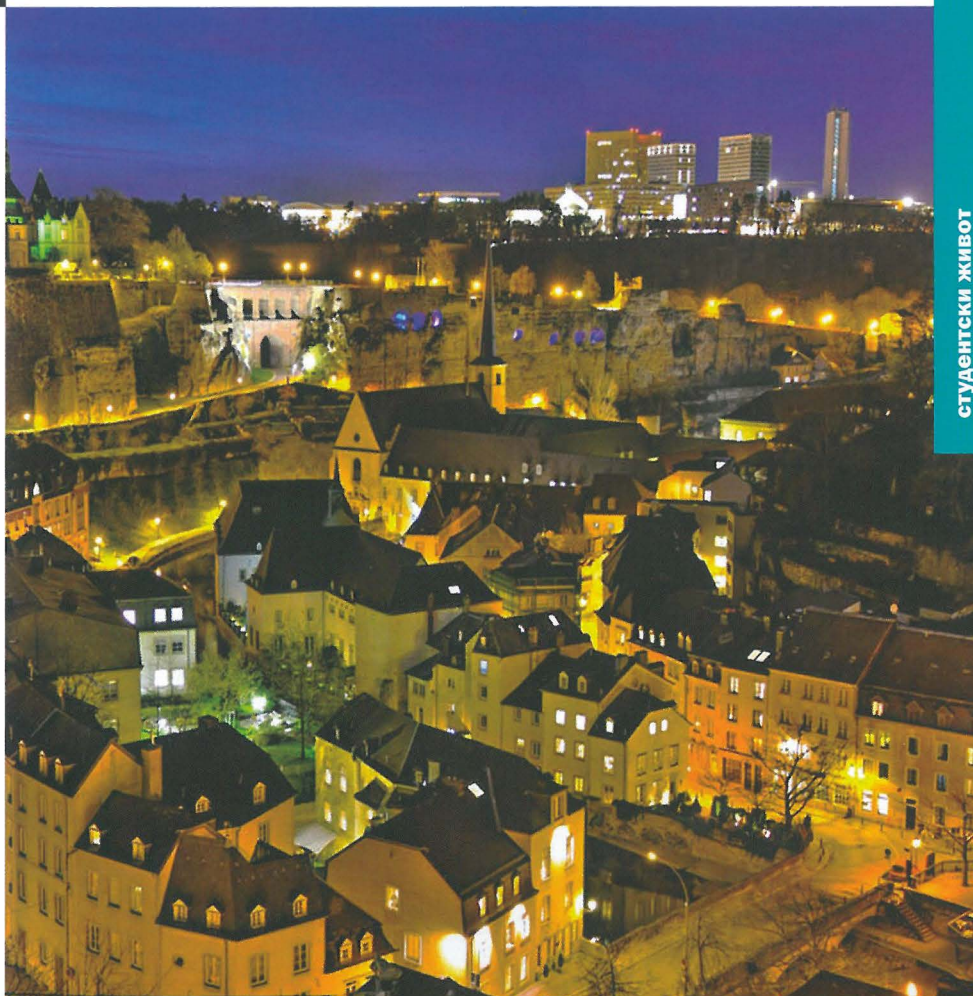
Повечето хора, може би, под студентски живот основно си представят шумни и оживени парти места, нощни заведения като клубове и барове, препълнени със студенти. Разбира се, това не е изключение и за Люксембург. В централната част на града се намира Clausen – така нареченото студентско кътче или място с различни барове, ресторанти и нощни заведения. Това е едно от най-предпочитаните и посещавани места от студентите през уикендите.

Едно от най-отличителните неща на студентския живот в Люксембург, обаче, е възможността да пътуваш. Възнуващо, достъпно и обогатяващо – кой чуждестранен студент не би се възползвал? Буквално на 1 час път с влак може да посетиш Франция, Белгия или Германия.

С какво се придвижваш в Люксембург? Скъпо ли е?

Както е известно, Люксембург оглавява класацията за държавата-членка на ЕС с най-висок стандарт на живот. Животът в Люксембург е скъп в сравнение с държавите в съседство. Поради тази причина, много от живущите там често отиват на shopping trip до Германия или Белгия.

Като студент в университета в Люксембург, очакваните финансови инвестиции, необходими да покриеш основни разходи, изненадващо се оказват приемливи. Самият университет предлага студентски обществения, като цените варират между 300-500 евро на месец с включени консумативи. Придвижването из кантоните на Люксембург основно сѐ извършва с влакове и автобуси.

Животът на европейец, в която и да е азиатска страна е предизвикателство

Нещо повече, като студент, цената на цялата градска транспортна мрежа е 37,50 евро на семестър.

Била си в Тайланд. Как се случило това и какво работи там?

След успешната защита на магистърската ми теза започнах усилено да търся стажантски позиции с фокус политика на развитие за най-слабо развитите региони по света. Така след дълга и бавна процедура по подбор (около 6 месеца), получих предложение за стаж в един от най-големите регионални офиси на ООН – United Nations Economic and Social Commission for Asia and the Pacific (UN ESCAP). Стажът в организацията беше в дивизия Търговия и Инвестиции, отдел Бизнес и развитие – избор, повлиян от темата на магистърската ми теза. Работата ми като стажант в ООН беше предимно с изследователска (research) насоченост, подпомагане дейността на отдела – координиране и управление на проекти, организиране на семинари, конференции и симпозиуми.

По време на стажа имах възможността да се срещна и работя с експерти в областта от цял свят, да се запозная с преставители на държавната администрация и частния сектор на някои ESCAP държави-членки.

След края на стажантската програма в ООН получих предложение за работа от една регионална междуправителствена организация по проект, финансиран от Световната банка за Камбоджа.

Каква държава е Тайланд? Каква е разликата в студентския живот тук и там?

Тайланд е уникална държава, един коренно различен свят. С богато историческо, културно, религиозно и архитектурно наследство, това е и единствената държава от региона, опазила себе си от европейските колонизатори. Тайландците са много усмихнат, миролюбив и стремящ се към хармония народ. За огромна моя радост, имах възможността да прекарам 6 месеца в Банкок и други 6 в една от най-слабо развитите тайландски провинции в непосредствена близост до границата с Лаос. Това ми позволи напълно да се докосна до Тайландския начин на живот – от блестящите небостъргачи, огромни търговски центрове, луксозни заведения и хотели в космополитния Банкок, до непретенциозни, на места потънали в забрава, бедност и мизерия, кътчета в Североизточната част на страната.

Студентският живот там не се различава по нищо от този тук в България или Европа. Престоаят ми в Банкок е един своеобразен „Еразъм в Азия“ – предлагащ културно-социално обогатяващ опит, срещи с различни и интересни хора от цял свят.

Трудно ли е на европейец да се приспособи към азиатския модел на живот? С кое ти беше най-трудно?

До известна степен, да! Животът на европейец, в която и да е азиатска страна си е предизвикателство. За Тайланд, от значение е мястото, на което пребиваващ – за хората от всяка една местност извън Банкок е малко вероятно да говорят английски (изключение правят туристическите местности).

Тайланд веднага те грабва с екзотиката си и първоначалната еу-

фория някак те откъсва от реалността. Чисто физически, на битово ниво, аз лично не бях подготвена за толкова екзотика. Тропическият климат и тайландската кухня (пикантна и пържена) в дългосрочен план не ми понасяше особено добре. Комуникацията с местните от Кон Кен (Khon Kaen) беше голямо предизвикателство, тъй като Тай езиковите ми умения се свеждаха до това да мога да си поръчам ориз, вода и горещо дълго кафе без захар (разбира се не от първия път).

След връщането ти в България лесно ли успя да си намериш работата?

Сравнително лесно и бързо, за по-малко от 2 месеца – аз самата бързах да се захвана със следващото предизвикателство. Българският пазар на труда предлага много и различни възможности, особено за кадрите с международен опит и образование. Реших да навляза в корпоративния сектор и в момента работя като експерт обучение в американска аутсорсинг компания.

Какво би искала да постигнеш повече в живота ти?

Много са нещата, които искам да постигна... в България. Върнах се преди година и половина и вярвам, че много неща първа предстоят да ми се случат. В личен план, извън тривиалните желания, се стремя към вътрешна хармония и да проявявам малко повече търпение. Това, което искам да ми се случи в професионален план, е да намеря работното място, което ще ми донесе пълно удовлетворение, да ми даде свобода на изява, възможност да разгърна пълния си потенциал и същевременно да ми донесе личностно развитие.

